

године, живео у /, ул. /, те је истако да ће се убудуће одазивати свим позивима којим му буду послати на адресу у /, ул. /, те да, обзиром на повреду, не може сам да се стара о себи, као и да нема намеру да се не одазива позивима органа поступка.

Обзиром на напред наведено, првостепени суд је био дужан да у побијаном решењу да јасне, недвосмислене и уверљиве разлоге због чега налази да је управо продужење притвора, као најстрожија мере за обезбеђење присуства окривљеног у току трајања кривичног поступка, једина адекватна мера, а не евентаулно нека друга блажа мера прописана у чл. 188 ЗКП, имајући пре свега у виду управо чињеницу да је окривљени дао суду адресу пребивалишта и обећање да ће се позивима суда одазивати.

Како првостепено решење не садржи разлоге о одлучним чињеницама, укидање побијаног решења се показује као нужно и оправдано.

У поновљеном поступку, првостепени суд ће имати у виду примедбе на које му је указано овим решењем, односно исти ће размотрити да ли је притвор једина адекватна мера за обезбеђење присуства окривљеног у току кривичног поступка или се иста сврха може постићи применом неке од блажих мера, те ће за сва своја утврђења дати јасне и уверљиве разлоге, односно донеће правилну и закониту одлуку.

Због свега наведеног а на основу члана 467. став 4. ЗКП-а овај суд је одлучио као у изреци.

Записничар:

Тркуља Бранка

Председник већа-судија:

Биљана Делић, с.р.

зто:

